

Judikatūras krājums

Lieta C-589/13

Tiesvedība, ko uzsācis F. E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(*Verwaltungsgerichtshof* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kapitāla brīva aprīte — EKL 56. pants — Iekšzemes fonda saņemto ienākumu no kapitāla un kapitāldaļu atsavināšanas pagaidu aplikšana ar nodokli — Atteikums atskaitīt no nodokļu bāzes dāvinājumus labumguvējiem nerezidentiem, kas atbilstoši konvencijai par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu netiek aplikti ar nodokli fonda aplikšanas ar nodokli dalībvalstī

Kopsavilkums – Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 17. septembra spriedums

Kapitāla brīva aprīte un maksājumu brīvība — Ierobežojumi — Nodokļu tiesību akti — Ienākuma nodoklis — Privāta fonda rezidenta saņemtie ienākumi no kapitāla un kapitāldaļu atsavināšanas — Labumguvējiem rezidentiem veikto dāvinājumu atskaitīšana — Izslēgšana attiecībā uz labumguvējiem nerezidentiem veiktajiem dāvinājumiem, kas atbilstoši konvencijai par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu netiek aplikti ar nodokli — Atšķirīga attieksme — Salīdzināmas situācijas — Nepieļaujamība — Pamatojums — Neesamība

(EKL 56. pants)

EKL 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādus dalībvalsts nodokļu tiesību aktus, kādi aplūkoti pamatlietā un saskaņā ar kuriem saistībā ar pagaidu aplikšanu ar nodokli, kas skar rezidenta privātā fonda gūtos ienākumus no kapitāla un ienākumus no kapitāldaļu pārdošanas, šim fondam ir tiesības atskaitīt no savas nodokļa bāzes par konkrēto taksācijas gadu tikai šajā pašā taksācijas gadā piešķirtos dāvinājumus, par kuriem nodoklis ir jāmaksā šo dāvinājumu saņēmējiem dalībvalstī, kas aplik ar nodokli fondu, turpretim tāds atskaitījums saskaņā ar šiem valsts nodokļu tiesību aktiem nav iespējams, ja labumguvējs ir citas dalībvalsts rezidents un dalībvalstī, kas aplik ar nodokli fondu, atbilstoši konvencijai par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu ir atbrīvots nodokļa, ar ko principā tiek aplikti dāvinājumi.

Pirmkārt, tāds režīms nozīmē atšķirīgu attieksmi, kas attiecas uz objektīvi salīdzināmām situācijām.

Otrkārt, tādu kapitāla aprītes ierobežojumu nevar attaisnot ne ar mērķi saglabāt līdzsvarotu nodokļu ieturēšanas pilnvaru sadalījumu dalībvalstu starpā, ne ar nepieciešamību nodrošināt valsts nodokļu režīma saskaņotību. Saistībā ar pirmo mērķi, dalībvalsts šajās konvencijās atsakoties īstenot savas nodokļu ieturēšanas pilnvaras attiecībā uz dāvinājumiem personām, kas ir citu dalībvalstu rezidentes, nevar atsaukties uz līdzsvarotu nodokļu ieturēšanas pilnvaru sadalījumu, lai fondiem, kas piešķir dāvinājumus šīm personām, piemērotu īpašu nodokli, pamatojoties uz to, ka šīs personas nav pakļautas tās nodokļu suverenitātei. Tādējādi, kas attiecas uz otro mērķi, nevar atsaukties uz to, ka nav pierādīta tieša saikne starp attiecīgo nodokļu priekšrocību un šīs priekšrocības kompensēšanu ar noteiktu nodokļu maksājumu. Šāda tieša saikne tostarp nepastāv, ja nodokļi vai nodokļu režīms

nodokļu maksātājiem ir atšķirīgi. Dāvinājumiem, kurus piešķir privātais fonds, kas ir pagaidu nodokļa maksātājs, atbilstošas summas atskaitīšana un šo dāvinājumu saņēmēja aplikšana ar nodokli noteikti attiecas uz dažādiem nodokļu maksātājiem.

(sal. ar 42., 63., 71., 80., 81., 83. un 85. punktu un rezolutīvo daļu)